

Cuprins

Prefață	11
Dilema istoriei: eu sau cel de lângă mine	17
Cu Dumnezeu pe buze și cu ura-n sân.....	22
Ce-l face pe om (ne)om?	27
Drumul care nu mai e	32
Viața ca un joc de șah	37
Epoca post-adevărului: o epocă a pre-adevărurilor	41
La(n)țul prejudecății	48
Condiția de om. Liber.....	53
Nepăsătorul samaritean	58
Reguli de bază ale duelului	63
Întotdeauna e mai ușor să previi decât să tratezi.....	67
Cum rămâne: ne dăm palme sau ne dăm mâna?	71
„Vai, aceste cuvinte ne doare!”	77
Toleranța nu este dragoste	83
Alba-neagra.....	89
Despre noroc și pere mălăiețe.....	94
Nu lăsați izvoarele vieții să se tulbure!.....	98
Cum să îndreptăm zigzagul vieții.....	102
Țara poliștilor cu covrigi în brațe	106
Avem nevoie de iertare?.....	111
Iertarea dumnezeiască	117
$70 \times 7 = \infty$	123
E mai eficient să nu fii eficient	127
Secretul fericirii (I)	132
Secretul fericirii (II).....	137
Scrisoare către Moș.....	143

Un strop de altruism	148
Regele nu mănâncă orice!.....	153
Dincolo de aparențe	158
Cine fură un citat se cheamă c-a plagiat	163
Cu muștar, vă rog! Doar cu muștar!	168
Fericirea care deprimă.....	172
„Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui”.....	178
Sisiful din casa noastră.....	183
39 °C	188
Of, Smarandă, unde ești?.....	192
BAC-ul – radiografia societății.....	198
<i>Time is money?</i>	204
Băgăcioasa de mama!	208
Cuiul lui Pepelea	213
Cum devii tu însuși	217
Brânză bună-n burduf de câine!	221
Momente furate	226
Înțelegi tu ce citești?.....	231
Urmează-ți instinctul!?.....	236
Copiii ne-făcuți ai României.....	240
Fumatul nu ucide!	245
Vaccinurile. Perspectiva unui părinte	250
Postfață	259

Nu voi căuta niciodată
paiul în ochiul altuia,
de teamă să nu dau peste *bârna*
din ochiul meu.

Umberto Eco

Dilema istoriei: eu sau cel de lângă mine

Pe 7 ianuarie 2015, în jurul orei locale 11:30, în sediul parizian al revistei săptămânale satirice *Charlie Hebdo* au pătruns doi atacatori mascați, Chérif și Saïd Kouachi, care au omorât douăsprezece persoane. Atentatul a fost revendicat ca o răzbunare pentru caricaturile scandaloase cu profetul Mahomed apărute în revista respectivă. Aceasta este esența. Apoi au urmat discuțiile din presă și de pe bloguri. Iar opiniile s-au împărțit între cei care condamnau categoric atacurile și cei care încercau să atragă atenția și asupra modului iresponsabil și disprețuitor de a face jurnalism al celor de la *Charlie Hebdo*.

Eu aș vrea să mă folosesc de întâmplarea aceasta ca pretext pentru o discuție de altă natură. În viziunea mea, atentatul a pus față în față două mentalități ghidate de aceeași trăsătură de bază (exprimată, desigur, diferit): a sacrificării omului de dragul unei idei, al unui principiu. (Probabil că voi fi linșat mintal de unii cititori pentru că pun pe același plan atacatorii și victimele; așa s-a întâmplat în secțiunea de comentarii a unui editorial al cărui

ELOGIU IUBIRII DE SEMENI

este o carte despre limitele de care avem nevoie pentru a fi liberi în noi înșine și în relație cu semenii. E o călătorie de autocunoaștere și totodată de recunoaștere a faptului că echilibrul vieții atârnă de căutarea armoniei cu cel de lângă noi – părinte, copil, prieten, partener de dialog sau chiar necunoscutul al cărui drum îl intersectează sporadic pe al nostru. Deși scrise de-a lungul multor ani, eseurile cărții nu s-au perimat, n-au ieșit din garanție. Subiectele tratate sunt de larg interes. Ba încă unele par să fi fost scrise mai degrabă pentru azi, când realități cotidiene disecate cu ani în urmă au dobândit accente noi, devenind mai stridente. Deloc surprinzător, răspunsurile lui Cristinel Sava trimit – direct sau numai ca ecou – la filozofia creștină, la miezul Evangheliei, adică iubirea de aproapele intrinsec legată de cea de Dumnezeu.

evs
editura viață și sănătate

